

IVA ADAMCOVÁ

Praha 2014

Benefice

Přepis besedy konané 26.dubna

Iva Adamcová – Benefice Praha 26.4.2014

František:

Zrovna jsem si říkal před chvílkou s Ivankou, že nevím jak to je, ale samozřejmě já jsem se na tuhle chvíli velice těšil a musím poctivě přiznat, že už druhý den, co se může pokazit, tak se mi kazí. Ale celou dobu si říkám, že všechno je dobré. A tak je vlastně dobré, že jste si našli cestu i sem. Víte, je doba, kdy i svět kolem nás je plný barev. I život kolem nás je plný barev. A když se díváte do novin, posloucháte zprávy v rozhlase, v televizi, tak zjistíte, že snad jediná barva, kterou jakoby tahle doba uznává, je zlatá. Ale kde tu zlatou najít?

A tak jsem si řekl, že možná na úvod neuškodí jedna říkanka:

Zda prsty vykřikly nebo zda to byl vzlyk,
neptej se šelmy, jež otevřela tlamu.
Prudký tah špachtlí, rychlý okamžik,
plátno se zachvělo a šelma vyšla z rámu.
Červená, zelená a hnědá, šelma je ve skoku
a v kostře drnčí mráz.
Kdekdo i pod zemí zlatou pro slunce hledá,
naději pro život, který je dosud v nás.
Ve vzduchu krouží tvá gesta rozevlátá.
Až u dna můžeš být, až u dna všech svých sil.
Možná, že právě tam na tebe čeká zlatá,
možná seš proto u dna, aby ses odrazil.

A tak mě napadlo, že k tomu, abychom se někdy od toho dna odrazili, se najednou nečekaně objeví podaná ruka. A ti, kdo tohle setkání zorganizovali vlastně tu podanou ruku nabízejí už ve svém názvu. No a já bych poprosil pana ředitele Petra Miškovského, který tu před chvíličkou byl a je tu i tamhle nahoře, aby byl tak laskav a přivítal vás jménem pořadatele neziskové organizace, z které mají zisk všichni. Tak já vám taky podávám ruku: Dobrý den.

Petr Mikšovský:

Takže dobrý den, já vás tady jménem naší organizace všechny vítám. Chtěl bych vám na začátek moc poděkovat za to, že jste přišli v takovém velkém množství. Že jste přišli podpořit dobrou věc. Díky vám mohlo vzniknout nové centrum v Novém Městě, kde

dostalo v současné době pět lidí práci, kteří byli bohužel kvůli svým handicapům mimo a nemohli práci sehnat. Doufám, že se nám to povede rozjet ještě daleko víc. Máme toho dopředu vymyšleného hodně. Uvidíme, jak se to bude dařit. Dále bych chtěl poděkovat svému týmu, bez kterého by to nešlapalo. Já myslím, že asi nebudu dlouze hovořit, protože většina z vás asi byla na našich stránkách, takže ví, co děláme, čím se zabýváme, naše výrobky, které pomáhají. A dále bych chtěl poděkovat hostům, kteří přišli podpořit tuto akci a zabavit vás na celý den. A doufám, že se něco nového dozvíte nebo možná si jenom připomenete, protože občas to stačí. Doufám, že se vám tady bude líbit a že se nevidíme naposled, protože plánujeme daleko větší akce a doufám, že třeba skončíme na Strahově.

A ještě na závěr a pro mě asi nejdůležitější, bych chtěl poděkovat lidem, bez kterých by vůbec toto nevzniklo, což jsou mí rodiče a obzvlášť má matka, která nám byla ohromnou podporou a musela chudák snést tolik, že se asi jenom divila, co je možné, co umíme a tímto bych jí chtěl moc poděkovat. Díky. (Potlesk). Tak to je asi tak na úvod všechno a já bych zase předal slovo, pokud mohu. Díky, děkuji.

František:

Já jsem si uvědomil jednu nezdvořilost, já se jmenuji František Novotný. Jsem rozhlasák a sem tam páchám i něco slovíčkem a uvědomil jsem si, že vy jste všichni možná daleko poučenější než já, a tak jsem si řekl, že vás musím překvapit něčím, co už znáte. A tak si vás dovolím pozvat na zážitek, který byl kdysi dopřán egyptským faraonům. Víte, ve starém Egyptě, když tam přišel Alexandr Veliký, tak sebou přivezl i řadu lékařů. Ta lékařská věda byla poměrně vyspělá. Tehdy už dokázali, dejme tomu, dělat anatomii mozku. Dokázali léčit spoustu chorob. Tehdy vlastně vzniklo třídění na tepny a cévy. A věděli, že například léčí i nejen medikamenty, ale třeba i barvy. Věděli, že třeba v červené místnosti se vám zvýší krevní oběh a astmatikům se lépe dýchá. Ale věděli, že harmonizovat duši mohou i zpěvem a ti mocní faraonové si tu harmonizaci duše zpěvem dopřávali. Já musím říci, že pěvci, kteří alikvotní zpěv ovládali, byli v Egyptě velmi ceněni a já bych pro ty, ale myslím si, že to nebude pro vás taky žádná velká novinka, nabídl člověka, který by si mohl vzpomenout, jak to tehdy u toho faraona bylo...když si tě pozval, Karle Marinove, pojď sem prosím tě ke mně.(Potlesk).

Ahoj, vítám tě. To je Karel Marinov. Já mu moc nebudu skákat do řeči. On to umí všechno říct pěkně sám. Ale nevím, víte všichni, jak on se vlastně k tomu dostal, že tu teď stojí?

Karel Marinov:

Asi neví.

František:

... tak já se tě zeptám. Jak jsi vlastně najednou zjistil, že umíš alikvotně zpívat?

Karel Marinov

To byla obrovsky dlouhá cesta. Samozřejmě, že já jsem zpíval od lidovečky. Zabrousil jsem do klasiky, omlouvám se klasikům. Samozřejmě, to bylo takové jenom jako nakouknutí a nazdar. Já si vždycky vytáhnou z toho všeho jenom něco a pak prostě ... to je hrozně dlouhé, to se podívejte na stránky.

František:

Tak to jsem chtěl, aby jsi řekl. (Smích). Zkrátka, všichni se podívají na tvoje stránky, ale v krátkosti řečeno. Existují vědci, kteří se zabývají studiem kultur primitivních národů a řada primitivních národů ty pozůstatky minulosti má v sobě zakódované. To znamená, že existují lidé, kteří umí alikvotně zpívat. A my bychom se teď mohli chvíli stát každý trošku faraony nebo vlastně těmi egyptskými dívkami. Mimochodem, tam je krásná historka egyptská, že jeden řecký lékař měl vyléčit syna faraona, který trpěl neznámou chorobou. A on mu měřil tep a zrovna ve chvíli kolem prošla krásná otrokyně. Tep se zrychlil a on věděl, v čem je jádro nemoci. Mladíka uzdravil a byl velmi vážený. No ostatní si to museli pěkně odzpívat.

Karel Marinov

Tak já si to odzpívám. Takže přátelé, já si k tomu sednu. Já se přiznám, omlouvám se za zpoždění, to je klasika. Prostě já, i když jsem zpíval s Hybšem, tak já mám vždycky takový stres. A teď vás je tady tolik. Já moc děkuji Ivance, že mě pozvala, protože já jsem si říkal, no tak bude tady pár lidí a vás je tady jako much. Tak jsem si říkal: Ježíš já mám trému, já mám trému. A vždycky to prostě dopadne tak, že před představením běhám. Tak...mám hroznou zodpovědnost. Co já jsem byl v minulém životě, to nebyl Egyptan. (Potlesk). Děkuju.

Přátelé, zkuste si zavřít oči, nekřížte ani ruce, ani nohy. Doufám, že nedopadneme jako Hoří má panenka. Takže já si myslím, že to tady nehrozí, takže zavřete si oči. Určitě máte ztlumené mobilní telefony, takže už si jenom užívejte a sledujte, jak ta vibrace zpěvu vás bude prostupovat nebo ne. Jo? Je to jenom na vás.

Tak, jdeme na to. (Zpěv). Doufám, že jsem nic nepokazil, protože mně v Prostějově říkali Kazisvět VI. Kamarád, když začala móda růžových porcelánů, tak se chlubil, že má růžovou kočičku z porcelánu. Já jsem ji měl asi minutu v ruce a bylo po ní. Takže od té doby, když jsem tam zazvonil a on se zeptal: Kdo je tam? a já říkám: Karel, tak oni říkali vždycky: Ježíšmarja, schovej všechno, protože Kazisvět VI. přišel. Takže, přátelé, toť ode mě a děkuji vám za pozornost. (Potlesk).

František:

Mě Karel fascinuje, že při zpívání sedí. Bývaly doby, kdy lidé seděli kvůli zpívání, protože to je ta známá historka, jak do cely přijde nový vězeň a oni říkají: Prosím tě, za co seš tady?

On říkal: No, zpíval jsem si čerešničky, čerešničky, čerešně. A za to tě zavřeli? No jo, oni všichni kolem zpívali Internacionálu. (Smích). Takže Karel je v určité výhodě. Víte, já jsem se zmínil v úvodu, že ten náš svět kolem je plný ostrých hran a máme pocit, že toho špatného je nějak moc. A vzpomněl jsem si teď na to, že jednou jsem měl v Dobrém jitru Přebora Sosčenka a bavili jsme se na tohle téma a on říká: Na to já mám krásnou historku z jedné církevní školy, kde přednášející mluvil také o zlu a o dobru. Najednou vzal kus bílého plátna, namaloval na to tři černé tečky a ukázal ho všem a řekl: Co vidíte? A všichni řekli: 3 černé tečky. On říká: Vidíte? A tak je to s tím zlem, to je daleko víc vidět. To podstatné, na čem je - to bílé plátno, toho si všimějme. A já jsem si uvědomil, že vlastně všichni jsme tak trošku, co jsme se tu sešli na cestě k takovému bílému plátnu.

A pokud dovolíte, tak bych dalšího hosta uvedl jednou úvahou nebo zamyšlením. Je velmi nesnadné najít štěstí v sobě, ale najít je jinde je nemožné, řekl kdosi moudře. Možná, že i v tomto čase přijde vhod příběh člověka, kterého znám. Byl věřící a snažil se objevovat démanty v oblázcích všedních starostí. Do kostela moc nechodil, ale s Bohem si uměl povídat. Na jedné opuštěné polní cestě bylo místo, kde nebe jakoby bylo na dosah. Byla to docela obyčejná polní cesta od vesnice k lesu. Dva pruhy kamenů a hlíny, uprostřed zelený pás. Na mezích kolem voněla v létě mateřídouška, svítily kopretiny a vlčí mák a na podzim se červenaly šípkové keře. Nad hlavou až čítankově trylkoval skřivánek. Kolem krásná krajina, zkrátka takové místo, že bys hymnu zpíval. Tam chodil, když mu sevřely srdce trampoty světa nebo když mu duši rozezpívala písnička radosti. Když mu umřela maminka, když se potřeboval s někým rozdělit o krajíc lásky. Když našel ztracené dítě, když zkrátka potřeboval na túře životem odhodit z batůžku trampot pár kamenů. Když se potřeboval ujistit, že jde správným směrem. V poslední době nějak stále více cítil jakousi marnost života. Znělo to, jako vzlyknutí nad nespravedlností světa. Tam hulákají kanony, tam umačkává váha peněz spravedlnost, tam se vylévají vody z břehů. Věty o životě jsou plné vykřičníků, zloby a násilí a naději, abys pohledal. A kdy jinak vzít naději v takovém čase? Tak poklekl na své cestě a nalistoval na jazyku všechny své výhrady, touhy, stížnosti a přání a najednou si všimne, že kdosi klečí vedle něj. Nevěřicně se podívá a vidí, že vedle klečí Bůh. Ke komu, ke komu ty se modlíš, ptá se Boha udiveně? K člověku můj milý, k člověku. Víte a my jsme na cestě životem tak trošku, řekl bych někdy, zmatení. Bloudíme, hledáme tu správnou cestu. Jsou lidé, kteří tu cestu našli, ale nevědí, jakým tempem po ní jít. Stále klopýtáme o nějaké oblázky trampot. A pak jsou lidé, kteří do mapy našich osudů ty spolehlivé cesty malují. A takovou krásnou malířkou je paní Ivanka Adamcová, kterou vítám. (Potlesk). Já myslím, že mnozí z vás nebo velká většina z vás se už velice těší na to, co bude povídat ona. A já taky.

Ivanka:

Děkuji Františkovi a děkuji i Kájovi, protože při tom jeho zpěvu se otevřel Můj Chrám. Takže ono je i, vidíte na dalším člověku, to člověk nikdy nevnímá, co se všechno děje, je i na něm a jeho zásluhou, co dnes všechno ze mě vypadne. Už mě znáte, možná většina lidí. Jsou tu i někteří, kteří mě vidí poprvé a možná mě ani nikdy neslyšeli, ale to nevadí. Pokud je dneska oslovím, tak si mě možná najdou. A když ne, nenajdou a věřte mi, dneska vám vysvětlím, a to už vy vlastně víte, vy co mě znáte, že obojí je dobré, protože obojí je přesně zaznamenané ve vašem vývoji a osudu a obojí obsahuje pouze vaše hmota, kterou považujete za sami sebe. A protože já teď už vlastně čtyři a půl měsíce nepřednáším a doladuji si své vlastní věci osudové, abych se mohla po čase přemístit na místo, kde se můžeme zase setkávat, a kde si můžete doladovat pak své osobní cesty, kterým nerozumíte. A stejně vám všem budu vysvětlovat jenom to jedno jediné, které vždycky vysvětluji. Tak za tu dobu zase přišli i trošku jiné pohledy, protože jsem byla v kontaktu s Božstvím a ukazovalo mi, jak se zase věci mají, takže vám zase mohu říct o kousilíček víc, protože za těch 4 a půl měsíce se naše planeta, která se pořád pohybuje v tom Vesmíru dál, hluboko posunula, takže moje hmota Ivy to dovolí, abyste se to dozvěděli. Já jsem tady namalovala takové obrázky. Tenhle ten znáte, tenhle systém, i když hlavní tunel jsem tam nemalovala záměrně. Už jste všichni většinou pokročilí. Nicméně budu o tom mluvit. Víte, jak se každý vyvíjíte, život po životě stoupá ve vašem páteřním kanálu vaše Božství, které se jednoho dne propojí v té hranici, která je až tady nahoře. A když pak zlikvidujete oddělenost, to je tato čárka přerušovaná, která je na tom obrázku panáčka vpravo, tak i když ji zrušíte, stane se z vás Svatý Grál neboli Bůh žijící ve hmotě. Tento proces, ale prosím vás, trvá a teď dobře poslouchajte, miliardy let. A aby jste viděli, jak se posunujeme, jak se dostáváme z té nevědomosti do vědomosti Božství, protože tahle doba je jedna z nejdůležitějších dob, která se týká vývoje našeho Vesmíru. Mnozí z vás ještě pořád kalkulují s vůlí člověka neboli s vůlí hmoty. A proto jsem dnes byla poslána sem, abych vám ukázala...vy, kteří ještě trošičku pochybujete, přece jenom ukračujete někdy v nevědomosti, jestli činíte nebo nečiníte chyby nebo ne, abyste si byli jistější. Vaše tělo, které považujete za sami sebe a které se nějakým způsobem jmenuje, nejste vy. Jste vše, co vzniklo při začátku celého Vesmíru.

Já jsem tady namalovala jenom okamžik Velkého třesku. To je ten systém 1, ten středobod. Další dimenze jsem už nemalovala, to není potřebné. To je jako kdyby jsem vlastně žákům, dejme tomu třetí třídy, malovala, co se budou učit v 9.třídě. To je zbytečné. Sami víte, že bychom tomu nikdo z nás nerozuměl, ani já, protože já jsem převaděč do 5. dimenze, informační samozřejmě a v mém osudu vy figurujete a já figuruji ve vašem, protože jsme se setkali buď osobně a nebo informačně.

Takže se dívejte. Velký třesk vznikl v bodě 1. V této oblasti zde byla obrovská energie, která vybuchla a vznikl v tomto okamžiku celý Vesmír, v jednom jediném okamžiku. Jak je to možné, řeknete si? Ano, tak jako spermie oplodní vajíčko, v okamžiku spojení, to znamená Velkého třesku, existují veškeré budoucí buňky hmoty vašeho těla, které se tam vyskytnou. A dopředu už je daný, jaký bude časový plán vašeho vývoje. Znáte to ze základních přednášek, kdy vaše narození symbolizuje bod A a váš odchod z těla z hmoty

pro tento život, pro tento osud, symbolizuje bod B. Všechno navazuje a protože karma existuje pouze ve 3. dimenzi a je velice, velice konkrétní, to nikdo neobejde. Musíte se naučit úplně všechno.

Takže v 1. dimenzi, kde je ta jednička, tam jste existovali, každý z vás pouze jako bod.

Ve 2. dimenzi, která trvala také mnoho miliard let, to je ten kroužek, který jsem tam namalovala pod číslem 2, už jste se začali spojovat s jinými body a vznikaly takzvané dvoudimenzionální pohledy. Až jsme se všichni, tak jak tady dneska jsme, dostali do takzvaného třetího pruhu. Kruhu, který je pod číslem 3. Tímhle kruhem jsme si už prošli všichni jako vědomé bytosti. Ty bytosti podle vás některé možná nejsou vědomými, ale tak to není.

Naše věda už zjišťuje, že i rostliny cítí, i rostliny křičí. Rostliny se vyživují, rozmnožují, všechno to, co děláte vy. Mají ale nižší vědomí. Vyšší vědomí mají už potom zvířata. A člověk, který je ve své schránce jenom malilíčko, skutečně malilíčko výš, a to už také vědci vědí, protože z genomu, který má částí asi 10.000, pouze ve čtyřech se lišíme od šimpanze. To je krásný, co? Ano, tady se jedná, prosím vás, jenom o váš příbytek. Božství je úplně stejné. To znamená, že náš příbytek, ve kterém bydlíme, v tom domečku, za který se většina lidí ve 3. dimenzi považuje, tvoří iluzorní dualitu. A ten člověk stojí iluzorně sám proti zbytku světa a bojuje. A bojuje na různých úrovních. Považuje věci za špatné a nebo za dobré, podle toho jak se Egu hodí.

Ale co to vlastně Ego je? Sice jsem vám to už vysvětlovala, ale dneska vám to ukážu z jiné strany. Ano, Ego je Zákon Hmoty neboli vaše tělo. To tělo má DNA a zvolili jste si ho jako Bohové právě proto, že v minulých inkarnacích jste odmítali něco. Síla negativní emoce vytváří záznam odporu, slyšíte to, odporu, ne pokory. Vysvětlovala jsem všem, že přicházím vysvětlit dopodrobna Kristovo učení, abyste směli v této době přestoupit na vyšší fázi. Ale jenom vy, kteří to sami dokážete. A teď pozor, to sami je pouze iluzorní, protože ten záznam v DNA už je dávno nastavený. Vy nemusíte dělat zhola nic. Jenom žít, každé ráno se vzbudit a dělat to, co je pro vás ten den připravené. Rádi a bez odporu nitra. Smíte se bránit jakoby tělem, ale jenom jako maňáskem, když někomu chcete udělat bububu, to nedělejte, ale jenom z lásky k tomu člověku, protože víte, co on si sám zapisuje, když činí druhým špatně. To jediné je vám povoleno. Tehdy už jste sjednocení. Program vašeho DNA vám to dovolil. Sami moc dobře víte, že existují lidé, kteří kdyby mě poslouchali, tak by zvraceli, bylo by jim hrozně špatně, protože hmota, která je ovládá, ten egoismus je tak velmi silný, že jim to nedovolí, aby mě poslouchali. Ale vy, kteří už to umíte a kteří už to snesete, se po mých slovech začnete čistit, protože systém je vlastně velice jednoduchý. Přejít je velmi krásný a hladký. Napřed se musíte naučit nedělat negativní emoce. Jakmile se to naučíte, přinesla jsem info, tehdy se vaše tělo začne samo čistit. Bolí to, ano, bolí to, někdy jsou velké zádrhele. Je do toho vstoupeno mnoho pohledů. Může se čistit někdo i vedle vás. Pozor, tam jsou zase lítosti, když už snesete sami sebe, nesnesete, že se čistí vaše dítě nebo váš partner. To všechno přehlížejte, protože všichni máme stejná pravidla. Bůh je spravedlnost sama. Vybíráte si pouze takový osud, celý a hotový, protože planeta neboli hmota má svůj osud vývoje, tak jako lidské tělo, kdy buňka s buňkou se oplodní.

Ano, při Velkém třesku v bodě 1 bylo všechno vymyšleno. A vámi. To je divné, že jo? Jsou lidi, kteří mi píší: To jsem byl ale pěkný vůl, že jsem si tohle vybral. Ne. A já vám teď ukážu, jaká doba přišla.

My se pohybujeme v tomto kroužku číslo 3. A pozor, ta naše planeta, vidíte to, musela projet vším tím, mezi 2 směrem k té 3. Tady ten kroužek, který činí obvod, je takzvaná brána, kdy vždycky přijde nějaký přinašeč a řekne vám vysvětlení, jak se tou bránou procpete. To je samozřejmě můj úkol. Ano, zastavit negativní emoce. Bůh je prožitek. To znamená, nesmíte to prožívat v sobě, to je vaše skutečná realita. Tělo je jenom iluze a hra smyslů, která vás mámí. Nicméně vám ukážu něco velmi zajímavého.

Mayové, vždycky je to tak, mnoho tisíc let tady před tím koncem...já jsem tam namalovala bod, vidíte to? To byla naše planeta, jó? Představte si, že ta planeta pár tisíc let, a my tady prosím vás letíme desítky, stovky tisíc let tou 3.dimenzí, ta pořád se posunuje směrem od toho středu odstředivě ven. To znamená, že ten život na ní se vyvíjí. Vyvíjí se tak, že se sem inkarnují malé části Boha, to jste vy, každý z vás je Bůh, které si zvolí hmotu svého života následného právě kvůli karmám, které jste v minulosti napsali. A vždycky pár tisíc let, těsně před tím, než ta jednotlivá planeta...protože pozor, my tam nejsme sami. Tam je obrovské množství různých planet. My samozřejmě ve 3. dimenzi o sobě nevíme. Podívejte, jak si lidstvo myslelo, že jsme tady sami a že nikde neexistuje, možná nějaké primitivní způsoby života, nějaké bakterie. Jak jsme byli namyšlení v tom, jak jsme vysoko, jak jsme daleko. Tak to není. Jenže smysly na jednotlivých planetách...zprv ty planety jsou odděleny, i vlastně vymožeností, to znamená vědou, kdy nemůžete ještě navštěvovat druhé planety a opouštět je, abyste si to neřekli, že jo, to nejde, protože vy se musíte skutečně v té izolaci na hmotě vyvíjet. A ta hmota, planeta prolítá. Ale její akáša neboli minulost i budoucnost, to je program, který je vymyšlený v okamžiku vzniku Vesmíru, tak jako oplodnění vajíčka spermií, je daný. Je nastavený a je hotový. Takže každý z vás jako malý Bůh podle odporů, které v minulém životě naposledy udělal, je jedno na jaké čakře, si zvolíte přesně hotový osud budoucí hmoty vašeho těla a vašeho jména, včetně samozřejmě rodičů, známých, milých, i takzvaně nemilých, protože taky je ještě v té době posuzujete jako nepřátele. Nicméně pomalu se dozvídáte, že to tak není a dozvídáte se to pomalu, že jste Bohové. Pár tisíc let před tím, než ta planeta totiž dojde na rozhraní brány, se začínají všechny věci točit okolo Božství. Vemte si, to si mnozí ani neuvědomují, i když si připadají jako nevěřící, že vlastně toho Boha několikrát vezmou za den do pusy, aniž by si to uvědomovali. Třeba Panebože, no to mi poser. Jo? (Smích) I člověk, který to nevnímá. Vemte si, jsou toho plné knihy, protože totiž Bůh ve vás ve všech spí a on nedovolí, abychom na něj zapomněli. Je to jediná bytost, která tady žije a on hledá sám sebe. Takže jeho vědomí je iluzivně rozdrobené a nevnímá ještě, že vlastně ten, kdo vám přijde ublížit, vám dává šanci k tomu, abyste zastavili své odpory. Aby jste konečně řekli, tak jo, tak mi to udělal. A je konec. Už se vám to nikdy nestane. Ale musíte dodržet pravidla na každé čakře. Jaká ta pravidla jsou, o tom už nebudu dneska mluvit. To bychom se zdrželi, protože mám toho co ještě vám říct.

Takže vidíte to, Mayové věděli... takže to rozmezí, vidíte to, se blíží vlastně k okraji brány. To je zhruba pár tisíc let před tím, než sem doletíme. Vždycky se inkarnuje

obrovská duše z 5. dimenze , která přijde nastavit pravidla. Bylo jich několik těch duší samozřejmě. Já budu mluvit o Kristu. On je jedním z nejdůležitějších, i když vše bylo rozvrstvené po celé planetě.

A Mayové, kteří ještě mnoho tisíc let před ním vypočítali, že v roce 2012 nebo na přelomu 2012 až 2013 bude zánik tohoto světa. Vzpomeňte si, co to dělalo na konci roku 2012 se všemi lidmi. Vždycky jsem vám říkala: Neblázněte, tak to není, ale museli jste si to prožít a bylo to dobře. A pak jste si řekli: Uff, nic se nestalo. Hovno, hovno, zlatá rybko, stalo se. Ten Starý Svět skutečně zaniknul, což vy si vůbec neuvědomujete. Ta planeta totiž proletěla s celou svojí hmotou a historií do této pětky. Už v osmdesátých letech bylo vědcům divné, že naše planeta vibruje rychleji. Ano i vaše těla vibrují rychleji. Tím, že vibrace hmoty je vyšší, má jiné vlastnosti. Zjistili jste, že teď čas vnímáte jinak, ale že věci, na které jste čekali na splacení, to znamená, když jste něco vyvedli, jste někdy čekali 10, 20 let, 2 roky, 3 roky a teď to máte na krku za týden, za 2 dny, za hodinu. V tu ránu zakopnete, natáhnete se, když něco vyvedete. Ano, to dělá tato vibrace, ale hlavně těsně před tímto datem, což bylo na konci března 2013, než jsme proletěli poslední branou...vy byste bývali nepřezili rychlé proletění této hranice do 5D, proto před tím musel přijít krátce někdo, kdo vám řekl principy, abyste začali pracovat. Protože 3D systém, je systém a teď dobře poslouchajte, Boha, který zapomněl, že je Bůh a žije ve hmotě a připadá si jako hmota. Ale 5D systém je Bůh, který je Vědomí ve hmotě. To znamená, člověk, který se po mnoha, mnoha životech, dostal až sem vysoko...no sem, sem tam, tak už sem sem. (Smích.) Až takhle sem vysoko svojí hadí silou a dozrál v této chvíli.

Ta naše planeta poletí dál, ale teď, protože mnozí z vás už se to naučili a už nekonají egoismy, vědí, že to pracuje. Ale je mnoho, o mnoho víc lidí, kteří to nevědí, a proto teď se dějí na světě tak hrozně neurvalé a drsné věci, protože vzrůstá nervozita. Satan neboli Zákon hmoty, což je tady ta červená čára, vidíte to, to je hmota. To je člověk, který žije v iluzi hmotného těla, to znamená, že si myslí, že je jeho tělo a jméno. V něm je ten samý Bůh.

Ale pak jsou tady lidé, kteří už jsou takhle čistí a už vědí, už přestali činit a teď to jejich tělo se ještě musí dočistit.

Tento týden mi psal jeden pán, který tady dnes sedí a měl krásný dotaz. Musím mu poděkovat. Já jsem mu taky napsala, že je šikulka, tak vás zdravím. Napsal mi nádherný dotaz. Toho hned využiju, vy mě vždycky inspirujete.

Ivanko, proč máme prosit do minulosti?

Vy víte, že do budoucnosti nesmíte, to už je vůle člověka, aby bylo něco jinak.

Proč máme prosit do minulosti, když vlastně všichni nám to udělali dobře a my jsme to po nich chtěli?

Já říkám: No vy jste šikovnej. Ano, prosím vás, systém je takový, že přestanete dělat negativní emoce, následně se začne vaše tělo čistit a čistí se rychleji, když žádáte o odpuštění za vaše minulé skutky. To tělo se rychle začne pouštět...to vaše obydlí, a

začne pomalinku zvedat vibračně, jakoby všechny věci. Ale teď pozor, má to jednu podmínku.

Vy musíte přijmout i ty platby. Musíte být rádi, že vás něco bolí, musíte být rádi, že jste nemocní. Ne jako že byste juchů, teď mám mrtvici, to ne, ale brát to tak, jak to je. Přijmout to, tak jo, teď jsem nemocný, buď se z toho dostanu nebo ne. To je jedno. Přijmout. Zasloužím si to. Kdybyste totiž něco na tom nechtěli, tím by jste dělali další odpor neboli negativní emoci a nevymanili byste se s Vědomím ze 3D do 5D. A do té doby, než se vaše tělo vyčistí, pak už neděláte další odmítavé odpory, vaše vědomí se sjednotí s vaším Božstvím. Brána nahoře se otevře a vidíte to...a teď dobře poslouchajte. V té chvíli jste Bůh, který ovládá veškerou hmotu planety.

V současnosti se mnou ale, jsou tady i jiní, takzvaní falešní prorokové, kteří před vámi budou dělat zázraky. Je to velmi dokonale vymyšlené. Vy víte, že vše je dobré, já vám to musím vysvětlit, protože už víte, jak to chodí, dohání vás minulostní karma. To znamená, že nevědomí lidé se dostávají do černých mágů, to znamená, člověk přežene zlo. Černí mágové se dostávají do stavu bílých mágů, začnou dělat dobro, ale přeženou dobrou. To je takzvané léčitelství, které tady bylo záměrně. Kristus dělal, ano, veliké obrovské zázraky, ale proto, že se tady objevil 2000 let před hranicí, která nás dostala do stavu planety v 5D, abyste věděli, že Bůh existuje. Kdyby byl teď, tak by je nedělal. Stačí, že takový člověk projde a všechno se řeší samo. Nemusí si nic přát, to už by projevoval vůli člověka. Už léčí svojí přítomností, protože jeho hmotu oživuje Bůh. Respektuje, pokoruje všechno, co k němu přichází. Protože on ví, že osud tady je celý jeho. A pak ta hmota na vás začne zvláště mluvit.

Víte, v polovině února...vy znáte spoustu mých historek, jak na mě mluvily moje auta. Napřed jsem byla v šoku, jak to, že auto mluví. A různé polohy lidství. Já naštěstí neslyším těla jiných lidí, ale když si sáhnu, tak ty informace se přemítají. Přesto ta hmota skutečně má dar mluvit. Jestliže jste Bůh, tak jí vládnete. Zbavíte se všech karmických závazků. Nicméně já jsem s úsměvem zase získala jednu krásnou historku. Ono je jich teda víc, ale nevím kolik jich stihneme, než na mě pan František mávne, protože já jsem k nezastavení. Takže v únoru jsem šla do mého oblíbeného Intersparu. Já vždycky mám ty nejsilnější duchovní zážitky v období, kde jsou samé fronty a lidi funí u nákupních košíků. Přijdu tam a měla jsem v peněžence 600 korun. Měla jsem peníze na kartě, ale já ne moc ráda platím kartou, protože já jsem schopná ji tam zapomenout a zblbnout PIN, jako jo? To všechno jde mimo mě. A tak jsem si říkala, kolik to asi bude? Když už jsem přehazovala asi tak 15tou, 20tou položku, ono jich nakonec bylo asi 25, 30, tak jsem si tak řekla: Kolik tam může být? a mávla jsem rukou. Ano, to je ono, vzpomeňte si na Tomášovy. Pan Tomáš vždycky říkal, zeptejte se svého Božství, ale musíte na to zapomenout. Ne takové to usilování: To musím vědět! To je ještě posilování vůle člověka. Dneska tam bylo takové to: Kolik to je? To ještě bude dobrý. Přijdu ke třetí kase. První a druhá byly zavřené. Předě mnou byl nějaký pán, paní ho namarkovala, zaplatil a teď jely ty moje věci. Já jsem si stoupla a říkám si: Buď zaplatím penězma a nebo kartou, podle toho co, nebudu se bránit. A najednou slyším, tady v levém uchu se ozvalo:529. Teď jsem se otočila a tam byly ty dvě kasy, které byly prázdné. Tam nebyli ani ti lidi, co markovali. A teď, teď mi to došlo. A teď jsem čekala.

Představte si, já jsem platila 500...ne já jsem slyšela 528, a ona mi řekla 529. Já jsem to vyprávěla pak přátelům, vid' Libore a oni mi říkali: No to je pravda. Ano je to pravda, protože ta kasa zaokrouhluje. Tam fakt bylo 528. Představte si, jak je to dokonalé, že ta hmota o sobě ví úplně všechno. Já jsem byla v takovém šoku, přesto jsem zažertovala, znáte mě. Jsem si takto hodila tašku s nákupem přes rameno a říkám: Sekl jsi se o korunu, jde ti blbě kalkulačka. (Smích).

Tak, já se vrátím tady k té cestě. Vidíte to, takže pak, když se otevře Svatý Grál, protože to je skutečně Pohár Boha, musí sejít Bůh do hmoty. Ještě 5. a myslím si, že i 6. dimenze je ještě o hmotné fázi, ale nebudeme se motat v dimenzích výš. Dokonce bude možné spočítat i kdy naše planeta proletí do 6.dimenze. Tak jako se dalo spočítat, a bylo to tady v tom mayském kalendáři, kdy se tam dostaneme. Ale těsně, pár tisíc let vždycky před tímto bodem, před bránou, než jí proletíme, se tady objevovalo všechno možné, jenom aby lidé zjistili, že jsou Bůh ve hmotě. Zkuste si prohlédnout, když si cvičíte jógu, hathajógu. Takovou tu klidnou jógu, kdy najednou vnímáte, že ve vás je někdo jiný, a že vlastně v tom těle jenom přebýváte. Pozor, Tomášovi, na které já vlastně navazuji svým učením, kdy pan doktor Tomáš mi předal štafetu. A vlastně člověku, protože já ho symbolizuji, takového člověka, který vám ukazuje v tom běžném životě běžného lidství se všemi povinnostmi, které musíte udělat ve svém životě, postarat se o děti, umýt okna, uživit rodinu. Všechno, co se tam musí udělat, že to přijímáte tak, jak to všechno běží a leží. Tak, jak to je, nic není špatně. Tak ještě lidé, kteří se těsně blížili v té 3D hranici, přestože prosili... I buddhismus, který vlastně ukazuje a učí vás bezpodmínečné lásce a všem těm věcem, které na čakrách máte v odporu, aby jste dělali, už tady taky končí. Já jsem se smála. Asi před půl rokem mně napsala jedna žena, krásný dlouhý email, kde obhajovala buddhismus, že jsem někde řekla, že už tady končí, ale je tolik lidí, kteří se naučili přes ten buddhismus žít a jsou tak dobří. A já jsem jí napsala velice krátkých pár vět, kde jsem jí řekla. Já vím, jenže zkuste si představit, že je v 9. třídě ten buddhismus. Ale ta třída proběhne, a když už umíte to, co vás učí, jdete dál, do střední školy. Někam výš. Už to nepotřebujete se naučit, protože už to umíte. A přišla krátká odpověď: Já vím a úsměv, jo? Takže ano, tak to je.

Chci vám ukázat, protože vás učím nemodlit se, neprosit. Tím prosazujete vůli člověka, že chcete, aby to bylo jinak. A pozor, nutí vás k tomu vaše hmota těla. On, Satan, který je, pozor, ano, tak je součástí Boha, který hlídá hranici 5D, aby se tam nedostal nikdo, kdo není připravený. Mnozí z vás mi teď píšou o těch nočních atacích, které jsou na vás činěny. Ano, nesmíte se bát.

Já jsem se smála. Nedávno mně psala jedna známá, která také činila jednu přednášku, protože měla úděsné sny minulý týden v noci, kde i já jsem figurovala. Vždycky si stoupla před zrcadlo a teď najednou její tvář se změnila v Satana, a teď z ní cákala krev. Říkala: To bylo jako v hororu, to si nedovedeš představit. A ještě co ze mě padaly za slova, to bylo strašné, ale já jsem jenom koukala, co se to dělo a nic. Nereagovala jsem. Pak jsem šla k jinému zrcadlu, opakovalo se to samé, ještě horší věci. Zase nic, všechno zmizelo, ale pak najednou... To je žena, která žije sama s malým chlapcem... tam do té

historiky, do tohoto snu, vsunul Satan mladého muže, který několikrát zazvonil u jejich dveří. A on skutečně žije v jejich domě. A když mi napsala tenhle ten dopis, tak jsem jí odpověděla: Zapomeň na něj.

Satan nejlíp ví, to je to Ego, po čem ty bys ještě možná hrábla. Protože ona tam byla otázka: Myslíš si, že to proběhne? Já říkám: Nenenenene, zapomeň na něj. Víte, on vám hází špeky. To je jako když rybář hodí návnadu, a buď se chytíte nebo se nechytíte.

Stav 5D a 3D je velice vachrlatý. Dívejte se.

Jedna žena mi psala. Zemřela mi babička, je to pár měsíců. Já pořád brečím a brečím, furt se mi koulejí po tvářích slzy a teď už mám dokonce i úzkosti z toho, jak to bez té babičky tady vydržím. Pozor, to nejsou vaše stavy. To On vám tam předhazuje. Co mám dělat Ivanko?

Já říkám: Poslyšte, já vám odpovím obecně. Moc se mi to teda hodilo, protože vím, že dnes to pochopíte víc. Zkuste si představit. Každý z vás je Bůh, který si nabral celý osud. Pozor, se vším všudy. Všechno je vaše vůle, že se děje, abyste kolem toho jenom prošli a přijali to v pokoře. Jestliže si Já jako Bůh vyberu hodnou babičku, mám být šťastná, že byla hodná. Že mě naučila spoustu krásných věcí. A pak v respektu ji propustím. To jsem 5D člověk. A používám to, co mě naučila dál, aby jsem to roznášela mezi lidi, když jsem tady s nimi zůstala.

Kdybych byla 3D člověk, tak budu brečet a odmítat tu jakoby špatnou fázi, kterou pozoruju. Ale pak ještě existuje 2.varianta. Já jsem si jako Bůh mohla vybrat babičku megeru. Celý život bych s ní bojovala, nemohla bych jí odpustit, jak se ke mně strašně chovala a teď bych jí kritizovala, posuzovala, fňukala bych, že zrovna já mám takovou bábu v životě. A pak bych byla šťastná, kdyby umřela. Ejhle, ne, to je 3D. 5D pohled je, že tu jakoby špatnou babičku nebudu vůbec posuzovat za špatnou, ale vím, že jí mám zaslouženě, protože je v mém osudu. Takže když jsem si jí vybrala, že má nějaký účel pro mě mít jí takovou. Budu ráda, co mi dělá, protože věci, které se mi nelíbí, nebudu dělat druhým lidem a tím se poučím. Takže ona je mi obrovsky prospěšná a dobrá. A pak zase budu respektovat, když babička odejde. A zase to, co mě naučila, budu roznášet dál.

Tak, a co z toho vyplývá? Je jedno, co se děje, ale není jedno, jaký postoj k tomu máte. Buď to respektujete, tak jak se to děje a nebo to odmítnete. Moje maminka si před 14 dny zlomila páteř. Já jsem neprožila jednu jedinou ošklivou myšlenku, že by něco bylo špatně. Před třemi lety si prožila něco se svojí kamarádkou, kde něco neskousla. Je to platba, kterou musí zaplatit. A já jsem velmi ráda, že zrovna já jí mohu převést, přes to těžké období, které prožívá se svojí hmotou, abych jí zklidňovala. A tak jí čtu Herriota. Smějeme se, že nás pak zastavujou lidi. Mě na ulici, jako že čemu jsme se to chechtaly, že to bylo slyšet až přes ulici ven. Přesto že je ležící, nemůže vůbec vstávat, sedět, jenom když ji zakurtuju do takového postroje. Zrovna včera jsme měly jeden z nejduchovnějších rozhovorů, které ona byla schopná kdy udělat. A taky mi

předevčírem řekla, že jsem se jí povedla. Poprvé v životě. Že si hodnější dítě nemohla přát. (Potlesk.) Dneska chápe, že její odpor byl marný, když jí kamarádka udělala, co jí udělala, a že vlastně to bylo její. Vidíte, vše je dobré.

Ano, žádné přání, žádné prosby, protože vy jste ten Bůh, kterého hledáte. To znamená, že přijetí celého osudu sakumprásk, i s nemocnými dětmi, i s nemocnými rodiči, i s vaším nemocným tělem, to se týká i dnešního dne. Ti lidé, kteří mají osud nabraný s tím, že jsou postižení, si ho vybrali, aby zaplatili a pochopili různé věci. A vy, protože máte to obrovské štěstí, že tu vaši hmotu máte v takovém stavu, v jakém máte, jim smíte pomoci.

Já jsem si přinesla tuhle kouzelnou knížtičku, kterou obrovsky miluji. Moji miláckové, manželé Tomášovi, kteří byť vlastně připravovali jogínskou cestou a cestou meditací, což vy dnes už víte, že meditovali vlastně nemusíte, protože meditace je přijetí, pokora. A meditoval člověk, který přijímá celý svůj osud kompletně, takový jaký je, nikdy nemusí, protože on v té meditaci trvale žije. Ale už i tady se objevují prvky, a chci vám to, dokonce je to na zadní stránce obalu této knihy, která se jmenuje Praxe jógové filozofie, kdy vlastně při zážitku konečného projití do stavu Boha, paní Míla zde píše: Zde ani kousek já si nesmíš ponechat, ani ten poslední, co k němu vzhlíží, a co k němu se modlí. V bezmezné pokoře i ten kousek tu obětuj, kdo život pro mě ztratí, nalezne jej. Pak se ti to podaří. Pak jednota zazáří.

Nebude vás moc na této planetě, pro které vlastně ty děje, které se teď dějí, protože planeta se očisťuje. Už víte, že se teď dělíte na dva druhy lidí. Ti, kteří došli hodně vysoko a už jsou schopní své čakry nechat otevřené, aby svým chováním, ne uměle, prosím vás. Žádné zasvěcování, žádné umělé techniky, žádní léčitelé. Léčitelé zde byli na okraji a bylo jich hodně, na okraji 3D systému planety. Přehánějí dobro. Oni mnozí už to někteří vědí. Já jsem taky pro část těchto bílých mágů přišla, abych je odvedla do pokory. Mnozí z nich na planetě dělají obrovské zázraky a dokonce se považují za Krista, živoucího. Zase jsou dobří, prosím vás, protože přišli pro nové bílé mágy, aby je strhli. V DNA totiž je záznam absolutního pokračování ve vašich životech vývoje hmoty. Takže, když ještě nejste připraveni vývojem, neuvěříte mi. Uvěříte ještě někomu, kdo ty zázraky činí.

Ale poslechněte, vždyť je to stejné jako ve škole. Léčitel neboli bílý mág zasahuje do karmy člověka, to znamená, on vám sebere platbu. Ale vy jste minulostně neobstáli, proto tu platbu tam máte, ten blok. To znamená, že je to jako, když učitel vygumuje špatnou známku svému žákovi. To znamená, že se vám zhorší osud, musíte projít novou zkouškou, novým zdrsňením osudu, abyste obstáli. Jenže nikdo vám mezitím nevysvětlil, jak se to dělá. Víte, já jenom mluvím. Tím, jak mluvím a vy chápete, čistíte sami sebe. To nedělám já. A zase osudem jste dovedeni sem, do tohoto sálu a nebo informačně k mým přednáškám, které jste mohli a v osudu je máte. A je jedno, a věřte mi, mně je úplně jedno, jestli se poučíte o 100% nebo o 1%, protože v osudu neboli v DNA vašeho těla, už přesně tato míra je nastavena, co pochopíte, abyste mohli pokračovat.

Ale váš systém je jednoduchý, váš osud je to, co jste každým coulem vy sami chtěli, ať se v něm dělo cokoliv. A už mnozí si můžete ověřit, že když to začnete respektovat, vše se změní a vše se vyřeší. Píší se obrovské, nádherné zázraky, které se dějí. Jsou všechny krásné. Dokonce teď je spousta lidí, kteří mi nabízejí, že by i ty příběhy těch lidí, samozřejmě pozměníme jména nebo necháme jenom začáteční písmenka, aby si lidé je mohli přečíst, co se dokáže stát v osudu jednotlivých lidí. Zažíváte je všichni. Je to všechno potom jenom opravdu krásné.

Vidíte to, ten kdo mluvil na mě v tom obchodáku a řekl mi tu sumu, kterou jsem měla platit, bylo vlastně Božství, které ovládá hmotu, protože ta hmota není jenom moje tělo, je to tělo druhých lidí, ale je to i tenhle stůl, je to i vaše auto, je to rostlina, je to zvíře. A tehdy, když se vymaníte, nedovolí vám hmota a upozorní vás...Věřte mi, já jsem někdy byla trochu tvrdohlavá v minulosti, a když jsem nechtěla poslechnout, tak přitvrdili a poslali mi obrovskou vizi, kdy už jsem teda věděla, že ano. Ale to pracovalo právě proto, že jsem byla obrovsky čistá, ani jsem o tom nevěděla, že jsem tak čistá. Mně to přišlo přirozené a normální, že jsem se chovala tak, jak jsem se chovala.

Včera jsem mimochodem podepisovala prodejní smlouvu na Petrušky byt. Ty peníze přijdou do Mnichova. A tam jsem rozesmála pana advokáta, protože se zmínil o tom, že teď někdo vydal...a zase vám můžu ukázat, jak je to dobře, vidíte, doba je dramatická, takže teď se dějí obrovské egoismy. A někdo z těch našich zákonodárců teď vymyslel zvláštní zákon.

Když třeba někdo z vás bude mít, dejme tomu byt nebo dům, jak krásný zákon. A bude to třeba dědictví po rodičích, a teď mezi tím vy se setkáte s nějakým budoucím partnerem, vezmete si ho. Ten vztah nedopadne, vy se rozejdete. Teď tam můžou nastat různé tahanice. Tak vy ani ten svůj původní majetek nemůžete prodat, jenom se souhlasem toho vašeho partnera, který stejně přišel, až pak dál. A teď tam všichni kroutili hlavou a já jsem do toho pronesla jenom: To snad nikdo neudělá, protože by se musel stydět, pak se tahat někde, že jo? A oni hahahahaha. Kde žijete? Na jiné planetě, jo? (Smích.) Vidíte to, takže takové věci, které byly automatické, to máte v sobě. Už vám ta hmota nic neříká, vy už jenom tím vládnete, ale ono se to tu děje. Ale zase je to dobře, protože teď každý má možnost prokázat, čeho se umí vzdát a čeho ne. Jestli umí druhého ze msty poškodit a nebo ne.

Vidíte, oni to vlastně z pohledu člověka jsou nesmysly, ale vlastně to nesmysly nejsou. Všechno se tady musí udít přesně tak, jak se udíjí, aby vy jste prokázali, jestli něčeho umíte zneužít a nebo ne. Tehdy se brána otevře a ta brána se otevírá pouze v takzvané 4D bráně. To znamená, zastavením negativních emocí neboli pokorou.

Ano, přijměte úplně všechno, co se děje. Smíte se bránit jenom nástrojem, tedy tělem, ale ne v agresivitě prožité. Stačí říct, vyřešit. Dá se všechno zvládnout, ale nikdy ne posuzováním, ani kritikou. Žádné zasvěcování, prosím, neboť by jste byli ti, kdo by chtěli něco uspíšit, chtěli by něco jinak, chtěli byste být lepší. Vy jste vždycky v každém okamžiku dobří takoví, jací jste. Neboť vaše DNA, Božství, si vybralo svůj osud takový, jakým je. A když budete toto respektovat, nebudete se blokovat, váš život se sám a obrovsky nádherně vyřeší.

Teď se dějí v rodinách různé krásné věci. Kdy karmicky se scházíte a dořešujete si všechno. Stačí zastavit svůj odpor, soucítit s druhými, že je ovládá zákon hmoty a oni si nemůžou pomoci. Klidně ustoupím: Tak jo, tak si to vem. Údivy, jedině soucit vám zastaví vlastní negativní emoce, protože člověk, který vám přichází něco udělat, vám to udělat musí. Na záznamu vaší hmoty těla je totiž zaznamenána karma, váš minulostní odpor k činům podobným. To znamená, že ten člověk vám přichází pomáhat. Máte nekonečnou, úžasnou šanci to teď jednou provždy zastavit. Tak jo, cítit pouze soucit k tomu člověku, neboť on neví, že vše činí sám sobě a že si s tím v budoucnosti svých těl, nejenom tohoto, ale i dalších, setká. Protože jak už jsem vám řekla, na tomto obrázku to je viditelné, naše planeta letí dál.

Teď se stabilizují, prosím vás, ještě vibrace. Těch bran bylo celkem 7, než jsme se dostali...Každý rok v listopadu se otvírala jedna z dalších, aby vás to nezabilo. Bůh vás obrovsky miluje a ví, co vaše hmota dokáže.

Zkuste si představit... Léta nebylo možné vůbec vysvětlit třeba panu Greerovi věci, které se pohybovaly, že můžeme mít zadarmo energie. Tam byly vraždy, různé i v CIA se to odehrávalo. Pozor, ale byl to úžasně vybraný člověk, protože on sám před 25 lety byl jednou velmi, velmi nemocný. A neměl na léky. Studoval, byl bez peněz, měl obrovské horečky a bolesti a dostal se do stavu Boha, kde zažil Jednotu, takže on se nebál smrti. To znamená, karma odporu strachu tam nebyla, takže on pořád pokračoval a taky se mu nikdy nic nestalo, jo? To je právě to, co vy nechápete, jako jo? Jakmile se začnete něčeho obávat...ne ne, všechno je hotový. Vy procházíte hotovým osudem. Buď to vyjde a má to vyjít nebo to nevyjde a nemá to vyjít. Vůbec o nic nejde. Jo? To je takové to: To bych chtěl, aby to vyšlo! Jo? Ne ne ne ne ne ne ne.

Já to zkusím. Budu se dobře bavit. Tady to je fakt jak na divadle, jo? Takže člověk si ten život má užívat a pak se budete divit, co všechno vám do toho osudu bude skákat. A co všechno dostanete. Ale ne protože to chcete, ono vám to tam proletí hlavou. Ta hmota se ozývá, která vám chodí. Vůbec si to nedokážete představit. Mně takhle chodí boty, svetry, jídlo. Zkrátka všechno. Ale hlavně lidi, jste fakt kouzelní, všichni. Ať o tom víte, co dělám nebo nevíte, nikomu to nikdy neříkám nahlas běžně na ulici, ale mám ty nejkrásnější zážitky s dětmi, se zvířaty. Všichni reagují. A obrovsky tu hmotu miluju. Věřte mi. Teď jsem nikoho nechtěla urazit. (Smích). Ano, ta hmota je viditelná vašima očima, ale uvnitř dlí moje Božství, vidíte to? Ano, na kohokoliv se podíváte, díváte se sami na sebe. Nejenom to. To, co prožíváte vy a vaši bližní. Někde jste strhávání záměrně dramatickým osudem, třeba v rodinách, buď s nemocí dětí nebo blízkých lidí. Všichni mají spravedlivě rozděleno a platí věci. A jestliže to moje dítě je tak nemocné, jak je, má být, já ho pouze zklidním, pomohu mu přijmout všechno, co je. Tehdy všechno zmizí zázračně. I přijdou informace. A teď dál.

Ta planeta letí dál, vidíte to? Proletěla sem a najednou na planetě věda obrovsky poskakuje. V medicíně se dějí obrovské zázraky. Zjišťuje se, jak reaguje tělo, že tělo je skutečně zvíře a nejsme to my. Ano, ono má dokonce i své DNA, takové zapsané programy. Kdy mu jako tomu zvířeti máte předhodit jídlo a kdy ne, abyste netloustli.

Víte, vy mu dáváte nejenom jídlo v podobě jídla, ale dáváte mu jídlo i v podobě chemikálií, podle vašich reakcí. Zkuste si představit. Dřív, to tělo se vyvíjelo miliony let. Je to hmota a v DNA má zakódované určité reakce, protože jsme vyšli třeba ze zvířecích stavů. Takové zvíře, když se bojí neboli má stres, začne utíkat. A utíká proto, že v tu chvíli jeho játra vylučují do krevního oběhu cukry, aby měl rychlost, aby mohl nabrat ty svoje mety a utéct před tím druhým zvířetem, které ho chce sežrat.

Teď si představte, když takový člověk má stres a neutíká. Tak ty cukry v tom oběhu, co udělají? Tělo je hospodárné, ono ví, že hned tak brzo nažrat nedostane, tak si to uloží hezky na pozdní dobu. Ty seš úplně Dane bez stresu. (Smích). Jo, jestli chcete odbourat třeba ty staré uložené, tak zase se musíte hýbat těsně před tím, než se najíte, protože zvířata chodí lovit, takže napřed si jdou zalovit, pak něco chytí a pak to sežerou. Takže vy se začnete hýbat a pak mu půl hodiny nedáte nažrat a on, protože potřebuje cukry, tak je začne honem, honem, honem házet z těch tukových buněk směrem do těla, aby jste ho nasýtily, protože někde potřebuje získat něco. Takže vidíte, najednou věda toto objevuje. Začíná se objevovat spousta věcí, které se dají opravit, protože vy přestanete být nemocní v 5. dimenzi. V té 5D, vy budete vědět, že nesmíte dělat negativní emoce a taky je dělat nebudete. Sjednotíte se, protože najdete své Božství nitra. Víte, že už nemůžete udělat vůči druhému člověku cokoli a že každý z nás, ať hraje jakoukoliv postavu, dělá ji dobře.

Už jsem se o tom zmiňovala na přednáškách. I inteligence člověka je součástí programu DNA a člověk na tom nemá žádnou zásluhu. Takže tady můžete hrát stejně dobře genia jako debila. Všechno má stejnou váhu a vše je důležité. Ahoj Jituško. (Smích). Ježíš, to nebylo na tebe. (Smích). Tak teď jsem tedy zahrála roli debila. (Smích).

Takže vidíte, jak to všechno je nádherně spustitelné, všechno využitelné, všechno fakt je dobré. Přisuzovat si to, přivlastňovat si a proto, pozor, zapomeňte na vaše jméno. Nemyslete si, že jste to vy.

Víte, já jsem nikdy nepocítila teď za těch 14 dní, co se to stalo mamince, žádnou negativní emoci. Všechno bylo dobře. Ona je nemocná, já se o ní starám. Několikrát v noci vstáváme, kšírujeme, vedu jí třeba na záchod, když potřebuje. Myju jí, mažu jí. Pustili ji domů na velikonoční pátek, to také není náhoda. O velikonočním pondělí večer jsem stála v koupelně, myla jsem jí, pak jsem ji osušila a krémovala jsem jí nohy. A jak jsem klečela u těch nohou, s obrovskou láskou, protože to byla hmota, která mě dala narodit se sem. Ať jsme prožívaly cokoli, jsem tu kvůli ní, ona se uvolila mě porodit a věřte, neměla to se mnou jednoduché. Ať mě lámala, jak mě lámala. A hodně, hodně jsme se společně naučily. Vzájemné je dávání vaše. A jak jsem jí mazala ty nohy krémem, tak najednou se moje ruce proměnily v Kristovy ruce. Já jsem zažila obrovskou blaženost. Díky tomu, že jsem pomáhala tomu člověku s láskou, bez jakýchkoli jiných pocitů. A teď si vemte, kdybych myslela na Ivu. Můžu být našťvaná, když myslím na Ivu: To musím dělat! Nebo: Proč zrovna já? nebo jakákoliv lítost. Nebo kdybych litovala jí. Jo? Ne ne ne ne. Zním pravidla, každý máme svůj osud. A když zapomenete sami na sebe, přestane nad vámi mít moc váš Satan. Vaše Ego, které se vnucuje a tlačí se k vám do mysli, protože vám vnucuje, že vy jste něco jiného než druzí a že vy byste měli mít něco úplně jiného, že si to zasloužíte, a toto neee. To není pravda.

Vaše je přesně to, co se děje. Jak jednoduché. Tak to žijte! Já jsem věděla, že musím sem za vámi. Nemám v sobě žádný odpor. Ta maminka je tak ohromná: Prosím tě, můžu? Říkám: Jasně mami, vzbud' mě x-krát v noci. Není problém. Pak budeš klidná a ne přemýšlet o tom, jestli potřebuješ čůrat nebo nečůrat a v kolik hodin. Pak nebudeš spát celou noc. Ne, my spolu si tohle proběhneme a pak můžeš spát několik hodin. Je to i pro mé blaho, když já budu vědět, že jsi spokojená a šťastná a spíš. Takže ona, když já to přijímám, tak ona se chová úžasně.

Když bych v sobě měla odpory, to by jste viděli ten trénink, co bych si zasloužila. Ale pozor, ten druhý člověk za to nemůže. On odečítá jenom odpory, které jsou zaznamenány na DNA a na vašem těle. Takže všechno, co si máte...takové ty protivné lidi v rodině a nebo v zaměstnání, to taky bývá super žúžo, že jo? Takový šéf, který vám dennodenně skáče po hlavě. Až si o něm přestanete myslet jakékoliv odporové věci, ten šéf se k vám, jako jedinému člověku, začne chovat úplně jinak. Všechno máte ve své moci, ve svých rukách. Jenom tím, že to přijmete. Prapodivné, že? Ano.

Kristus přinesl všechno. Víte, ti kteří dnes dělají obrovské zázraky a skutečně je dělají, aby stáhli hladinu bílých mágů k sobě a dělají to dobře, ti poněkud zapomněli a jsou dobří skutečně, jsou dobří, zapomněli na systém posledních plateb, na které upozorňoval Ježíš. Pokora je jenom tehdy, kdy přijmete úplně všechno i s platbami. Pak, když už je zapláceno, jste čistí Bohové. To vám moc přeju. Pak cokoliv řeknete před druhou hmotou, se děje.

Stačilo, vždycky když jsem mluvila.... Měla jsem teda obrovský zážitek loni na podzim v Táboře. Nevím, jestli tam někdo z vás byl, protože tam chodilo zvracet tolik lidí během přednášky, ale nikdo mi nenadával, věřte mi, protože všichni věděli, že to jsou jejich platby a že já jsem pouze hybatel. Protože tím, že pochopí, tak se všechno rozhybá. Vy byste stejně zaplatili, jenom v osudu máte, že se vedle mě dostanete. A že se to rozhybe, protože Božství má obrovskou vibraci. A když vás objímám nebo jsem blízko, tak kolikrát něco skutečně přeskočí. Ale přeskočí jenom to, ne mojí vůli Ivy, to co jste pochopili, aby se to urychlilo, a co nemusíte zaplatit.

Mnozí lidé neví ani, co to jsou aurická sezení. Teď je dělat vůbec nemohu, už teď vůbec ne, když maminka je nemocná. To bude možné v určité míře v Mnichově, až to jednou bude. Protože jedno aurické sezení trvá hodinu až tři a je hlavně o mluvení. To samé se dá naposlouchat na přednáškách. Zaplať Pánbůh za techniku a za Dana, který s takovou ochotou všechno posílá, protože si to můžete doma pustit. (Potlesk). A Dan je skutečně jedním z andělů mého života. Fakt je fajn.

Takže poslouvejte. Když budete opakovat po čase poslouchání, neuspěchejte to, protože nic se nedá uspěchat. Vy můžete přehlížet dlouhé měsíce, dlouhé týdny nějakou informaci a pak to naposloucháte, až když jste připravení. Pak se začne skutečně dít. A odbourá se vždycky něco v pravý čas. Nebojte se, neodbouráte se najednou. To Nadjá vás miluje, to jste vy sami. Takže vy sami sebe jste napasovali do osudu, který vždycky Nadjá ví, že to správně zvládnete. Žádné urychlování, vymyšlení si něčeho. Jenom žijte. Každé ráno otevřete oči a žijte to, co se vám nabízí. Když přijde nějaká křížovka a

máte se rozhodovat, rozhodněte se tak, aby to bylo s co nejmenším možným odporem. Nekomplikujte situaci velkému počtu lidí. Spíš ustupte od svých požadavků. A věřte mi, budete zjišťovat, že naopak, pak všechno dostanete vy. Bez kalkulace, pozor jo? Jako: Teď ustoupím a pak to dostanu. Tak to nefunguje, to ne, ne, ne. To musíte skutečně prožít. A ucítíte, jak nad vámi se otevře zamotaný uzel, který vás pustí výš. Žijte. Žítí v 5.dimenzi je překrásné.

Františku, já myslím, že už přišel čas.

František:

Jinak jak jste si všimla, já jsem jeden chodící stres, podle toho, co jste říkala. (Smích). Je tu spousta dotazů. Já, protože jsou adresovány vám, tak je nebudu číst. Když tak vám je jenom podržím, aby jste je přečetla. Zkusíte na to...?

Ivanka:

Já nemám brýle. Mám je v kabelce.

František:

Já je mám tady.

Ivanka:

Výborně, výborně, výborně.

František:

Chcete je půjčit nebo to mám číst?

Ivanka:

Ale já nevím, kolik je času na všechny lidi, protože tady jsou tak úžasné duše.

František:

Chtělo by to tak 30 vteřin na jednu otázku, podle toho, kolik jich je. Ne. (Smích).

Myslím si, že tak 3 minutky.

Ivanka:

Joooo?

František:

Abychom byli do večera hotoví.

Ivanka:

Tak dobře.

František:

Tady je dotaz.

Ivanka:

Nemohl byste mi půjčit vaše brýle?

František:

Je, to je lepší, jedno a půl dioptrie.

Ivanka:

Tak to jste lepší než já teda. Já myslím, že mám dvě, ale dobrý.

František:

Jo?

Ivanka:

Jak zpracovávat negativní myšlenky, situace, které se mě bezprostředně týkají?

Chodím... Já to zase nepřečtu, když to není tiskacím...chodím doleva? Co to je? Jste komunista? Co to je doleva? (Smích.)

František:

To byste mi musela půjčit brýle. (Smích.)

Ivanka:

To bude kreslím. Kreslím...

To je vařím?

František:

Já se podívám, jestli nemám ještě jedny...

Ivanka:

...jo, snažím se brát s nadhledem, ale vždy mě něco dostane a vrátí mě to nazpátek.
Jitka

Tady jsou brýle. Hele, Dan mi přinesl kabelku. Dane, ty jsi zlato. Hele až půjdu bez brýlí, tak na mě houkněte, jo? Až budu odcházet, protože to by byl průser.

Já vám teď vysvětlím, já jsem asi pochopila, co se chcete zeptat. Poslyšte, teď píše hodně lidí, že třeba vědí, že zareagují. Ale jsou jako rozdvojení. Něco nereaguje v nich, to je ta vaše podstata Božství a něco zuří. Ale vy to ještě neumíte zastavit, jo? Františku, omlouvám se. Vyserte se na to. (Smích).

František:

Proč mně?

Ivanka:

Já jsem sprosták, a vy jste takový uhlažený muž a vidíte mě poprvé, ale já jsem sprosták, jako jo? Takže a pozor, já to taky přednáším, to je sranda...To vám musím vyprávět....

Teda vidíte, to už zase kecám. My musíme odpovídat....protože mě psala jedna žena, které Dan posílal nějakou, myslím si, že jilemnickou nebo nějakou přednášku.

A ta žena napsala:

Ivanko, když začnete mluvit, takové nádherné brnění mám, do té doby, než řeknete nějakou sprostěrnou. Jak může takhle duchovní, vysoký člověk říkat takové věci? No to byste teda neměla.

Já jsem té paní napsala: Tak, vidíte to, vaše odpory jsou jenom vaše.

František:

Já vám k tomu jenom řeknu. To jednou přišel za Karlem Čapkem Martin Frič, protože měl točit Hordubaly. A vlastně ono to původní bylo Hordubal a on potřeboval mít dva. A přišel za Čapkem a teď tam mistrovali ...říkali: Mistře, mistře... a tak chodili kolem... až to Čapek nevydržel a říká: Pane režisére, řekněte hovno. A on se vyděsil, ale řekl to. A říká: Vidíte, teď jsme se uvolnili a řekněte mi, co ode mě chcete? Připište ještě jednoho Hordubala.

Takže se neomlouvejte. Ono se ty představy mívají. Já vám, jestli můžu...Jednou prostě byl den otevřených dveří v rozhlase a to my jako sedíme, jako medvídci se říká, v nějaké místnosti. A teď šla fronta lidí. A teď slyším, jak tam nějaký ženský hlas říká: Novotný, pan Novotný, je tu pan Novotný? No a přišla ke mně taková starší dáma a teď já jsem vstal. Dávám jí tu ruku takto a ona jak jí měla, tu svou, tak jí takhle spráskla a říká: Ježíši, vy jste takový brtník? Vidíte, já jsem si představovala básníka úplně jinak. (Smích). Takže si z toho nic nedělejte, neomlouvejte se. Pojdme k těm dotazům. Je, tento je hezkej.

Ivanka:

Jo? Vy tak daleko vidíte?

František:

Nooo. O co kratčeji slyším, o to dále vidím. (Smích).

Ivanka:

Dobrý den, chci se zeptat. ...

Já to zase nepřechtu....

Co říkáte na podporu například rodiny, pochodu pro rodinu.

Tomu nerozumím?

František:

...na podporu například, na podporu rodiny. Pochod pro rodinu. Jestli má rodina pochodovat nebo ne. (Smích.)

Ivanka:

Já tomu nerozumím. Ale jo, jen ať chodí. (Smích.)

František:

Pochod pro rodinu.

Ivanka:

To neznám.

František:

Každý pochoduje, akorát to má nevýhodu, že vždycky každý jiným směrem. (Smích).

Ivanka:

Ne ne, já to vezmu obecně. Já jsem to nepochopila. Víte co, já jsem tím známá. Já neznám takové...nemám ani čas na to. Neustále jsem byla zatěžována nějakou karmou, ale hlavně mě Otec udržoval v izolaci mého suterénu. A nad prací do půlnoci. A nikdy jsem se nezdržovala, nepohybovala jsem se po nějakých duchovních akcích. To mě nikdy nic neříkalo.

Lidé, kteří utíkají a hledají duchovní akce, jsou furt někde takhle výš, nad vámi, nad hmotou. Vy se ale máte naučit přijmout všechno a být duchovní tady, na Zemi. V těch nohách, které tady máte, na té krásné Matičce Zemi. Protože až teprve ten Bůh produchovní a přijme v hmotě, v osudu hmoty to, co máte, tak jste nejvíc duchovní, jací jste kdy mohli být. Je to takové to obyčejné lidství, nad kterým mnozí ohrnují nos.

Já jsem nedávno mluvila s holčínou, je to pár dnů zpátky. S úžasnou rodinou. Jsou tři sestry. Mimochodem dneska tady jedna je: Zdravím tě, zlatíčko. A ona mi říkala: My jsme loni byli na dovolené s nima. Já jsem tam měla všech pět mých vnoučat. A bez jejich pomoci bych ani ty děti nepřemístila. Děti ještě možná jo, ale už ne kufry. A ona říká: Víš, já jsem pochopila...

...jenom tím, že jsme tam byli... a nemluvili jsme o duchovním ...jenom jsme žili... tak jak se má....a vařili jsme pro děti a hlídali jsme... hráli jsme si a chodili na výlety. ...že vlastně já vůbec nemusím přemýšlet o tom, co budu říkat, jak to budu říkat, co a jaký dojem budu dělat. Ne, je to vlastně úplně jedno. Já jenom mluvím to, co potřebuji, tak abych nikomu neublížila, abych všem prospěla a to je ono. To je ta nejvyšší duchovnost, kterou můžete prokázat.

Když je nějaká komplikace, všichni chtějí jít doleva, a vy tam ... Tak ne, tak se vzdám. Oni tam chtějí, tak půjdu s nima a ráda. Nekomplikovat to protivenstvím. Ať mám důvod jakýkoliv, půjdu s nima, i když vím, že tam na mě bude čekat medvěd. Oni tam chtějí jít, nechťejí mě poslechnout, nevěří mi, že tam ten medvěd je. Tak tam půjdu, abych jim dokázala a podpořila je v tom, že oni si tu zkušenost prožijí. To je právě to, co ... A pozor, on ten medvěd tam potom nepřijde, to je ono, jo? (Smích.)

František:

Teď je tady otázka.

Jak vnímáte dění na Ukrajině?

Ivanka:

Výborně. Poslyšte, už jsem vám to vyprávěla a ono se to týká i toho přechodu planety sem.

Už jsem o tom mluvila na mnoha přednáškách. Celý systém se musí zbortit. Bortí se ekonomicky, bortí se skutečně ze všech stran, protože Egoismus je uložený v Zákonu Hmoty ve vašem DNA a lidé, kteří se pohybují a narodili se tam ve svém osudu, jsou všichni na správném místě. Teď se zbortí úplně všechno. Já jsem vždycky říkala, že se to musí posrat a posere se to.

František:

Jak se říká, to je staré čínské přísloví:

Nakonec se všechno k dobrému posere.

Ivanka:

Ano. (Smích). Vidíte to, jak ty Číňani byli dokonalí.

František:

No, to jsme se hledali.

Ivanka:

Ano, koukám už se i opíráme o sebe.

Ano, je to tak. Prosim vás, je to dobře, všechno se musí zničit. Vemte si, tam se přijde na obrovské věci. I jsem varovala lidi, kteří by se chtěli dostat do politiky: Ještě to nedělejte. Až se to všechno posere, tak pak můžete. Protože Zákon nepustí věci, ale hlavně lidi, kteří žijí již vědomím v 5D... vy se vymaníte zádrhelům. Není proč vyučovat. Nedostanete se do těch situací, které by vás strhly. Jste vždycky jenom tam, kde si to zasloužíte, na to nezapomeňte. Zachovat klid, žádný odpor. Budou se ještě dít velmi drsné věci, protože většina lidstva na planetě, zevnitř to 5D tělo, tu hmotu, oživuje 3D systémem. A to se musí velmi rychle vybíjet. S tím bylo počítáno. I Kristus na to upozorňoval. I vůbec, věštby, které byly. Je to nutné, protože ti lidé mají i ve svém DNA, už při narození, i kam patří. To znamená, že oni budou teď rychle odcházet z této planety. Z různých důvodů. Končí jim teď jejich bytí hmoty, bod B. Je to v plánu a je to zapasováno do hotového osudu planety. Takže vše je dobré. I na Ukrajině. Byť by se z toho rozpoutalo cokoliv, je to nutné a je to v osudu planety. Vím, že každý jste na jiném procentu toho přijetí, ale stejně vám nic jiného nezbyde.

František:

Teď jsou tu čtyři otázky. Budeme to brát po jednom.

Paní Ivanko, prosím, zatěžujeme si karmu jako rodiče, když plácnete po zadečku dítě?

Ivanka:

Ne ne ne ne ne ne. Záleží s jakým úmyslem ho plácnete.

František:

Ano, a platí to jenom o dětech? (Smích).

Ivanka:

Ne, platí to i o dospělých. (Smích).

František:

To je hezký dotaz.

Jaký význam má Panna Marie? To mně připomíná, jako když venčíte psa a potkáte jinou dámu, která venčí psa a říká té paní: Ó paní, vy máte krásného psa, mohu si vás pohladit? (Smích). Ale teď k vážnějšímu. Jaký význam má Panna Marie? Můžeme se k ní modlit a prosit? Je mnoho míst, kde došlo k jejímu zjevení.

Ivanka:

Ano, já jsem zrovna včera...to je zajímavý...vidíte, moje maminka, která je absolutně neduchovní celý život a včera jsme tohle řešily a vysvětlovaly. Většina populace na planetě, protože vycházíme z 3D...a věřte mi, totiž ta hranice, ta brána, ten okruh, který vlastně je, tak ta se dotýká vždycky toho třetího oka. To znamená, že lidé, kteří v tuto dobu procházejí... a prošli jsme, tedy... a procházíme ještě. Jsme velmi blízko tady té hranice. Už jsme sice v 5D, ale jsme velmi blízko. Budeme tady mnoho, mnoho tisíc let. Ale vždycky sem projde jenom část populace z té 3D planety, která je už nad úrovní bílých mágů. To znamená, v pokoře, otevře se třetí oko, ty projdou a zůstanou na planetě, která letí dál. A ti druzí se inkarnují po odchodu zpětně. Takže vidíte, že veškerá obrovská populace, která tady na planetě je, prožívá a teď věřte mi, obrovské mizérie. To jsou tak těžké osudy, o kterých se vám dneska tady v této oblasti nemůže ani zdát. A proto, Božství vždycky zařizuje, že se někde skutečně zjeví.

Nám vždycky říkali, to je vývojově...že bychom se měli obracet vždycky, když už teda k Bohu, tak k celému Božství. Ne žádným archandělům. Protože vy jste ti andělé, což vy nevíte. To je ještě oddělování se. Systém 3D je Já a Bůh. Ale tak to není. Jste součástí Božství. On je ve vás. To je systém 5D. A ty informace vždycky přijdou až teprve na rozhraní této doby. Ti lidé, kteří ale nedozráli svým vývojem, to znamená v kanálu se nedostali až nad tuto hladinu, oni budou rozdělovat. Oni smí prosit, protože oni musí. Oni potřebují přežít ty své mizérie. Ti se ještě můžou modlit. Ale pokud jste ještě neodložili veškeré věci... vy se nemáte totiž modlit vůbec. To je rozdělení duality. Vy chcete něco jiného, než je. I kdybych vám teď přála všechno dobré, tak jako usilovně... já vám řeknu, že vám přeji všechno dobré, vy se mně ohromně líbíte a já vím, že jste Já a Já Vy...

František:

Já zas budu křičet ze spaní. Tohle nezdůvodním.

Ivanka:

Já jsem teď zapoměla, co jsem chtěla říct. (Smích). Zrovna dneska se mě kamarádky, když jsme jely vlakem...vlakem? (smích), já už z vás kecám teda... ptaly: co to mám za prstýnek? A jak je popsaný, tak jsem říkala, že tam je v italštině: Otčenáš – Padre nostro. A že mi Petruška předtím volala telefonem...on to byl dárek k Vánocům a říká: Maminko, čemu dáváš přednost, jestli Otčenáš a nebo Ave Maria?“

A já jsem se smála a říkám: Péťo, ty to přece víš, ne? A Péťa: No, jo, já jsem si to myslela, ale Paolo mi pověřil. Ano, Bůh je komplet. V něm jsou obsaženy všechny energie, které jsou pod ním složené. I ženské, i mužské. Ale hlavně, Panna Marie symbolizuje ženskou část planety. Planeta je matka. Je oplodněná Bohem. Ona žije tím, že ten Bůh se sem vtělí v zapomnění. To je stav 3D. Ale Jednota, kdy Matka vědomě je oplodněná Otcem a žije Bůh ve hmotě vědomě, už neumí ubližovat. Takže pokud jste ještě v systému třeba černých mágů nebo nevědomých, ale hlavně, ti lidé skutečně to vidí, ty místa jsou, pak tam chodí procesí, protože těm lidem se tam uleví. Oni se mají o co opřít, je to berlička, se kterou ten Bůh, který v nás žije, vždycky počítá. Ale zase. Buď si vyberete to, co vám poradím, je to dobře. Když si to ještě nevybere, je to taky dobře. Jo, to je právě to, že pro mě je všechno dobře.

František:

Čili je tu otázka, že říkáte neprosit. Jak máme hovořit s anděly? Vlastně jste se o tom teď zmínila.

Ivanka:

Víte, já jsem nikdy neprosila. Já jsem se nikdy neuměla modlit a oni ke mně chodili. Já jsem věděla, že jestli někdo ke mně má někdy přijít, tak přijde. A ne, že já budu škemrat, že bych někoho otravovala. To je to samé jako se sousedem. Když budete furt někoho navštěvovat...hele on už to pak nebude chtít anebo obráceně, nebo se někam vnucovat. Ne. A nebo chtít po něm, aby mne přišel navštívit. Ne, až bude mít čas, on rád zazvoní a já ho ráda uvidím. To samé je s vašimi zemřelými. Teď se děje hodně věcí. Právě jsem si na to vzpomněla, asi vám to mám říct, že hodně duší tady teď zůstává. Někdy to je dost otravné.

Zažila jsem neuvěřitelnou záležitost, kdy mně psal pár. Myslím si, že nebyli manželé, že spolu chodili. Ten muž pracoval někde v Praze. Byl úžasný, taky poslouchal přednášky, znal a psal mi: Ivanko, moji partnerku posedlo něco. Už jí chtějí zavřít na psychiatrii, protože tam je evidentně nějaká schizofrenie. Tam někdo chodí. A co mám udělat? Já neumím ten exorcismus, ale hlavně nesmím zasahovat, že jo?

Já mu říkám: No to si pište, že nesmíte. Tak jak vyučujete a jak jste učitelé tady, vzpomeňte si na Krista. Duchové těch negativních stran se ho obrovsky báli. Jenom svojí přítomností on jim uměl a směl vysvětlit. Takže já jsem tady toho pána vedla. On pak přijel na Severní Moravu. A my jsme si dopisovali po dvou hodinách. Já říkám: Vy té duši, až přijde do vaší ženy, smíte vysvětlit, že když je něco celek, tak to, co dělá celku, se mu vrátí. On to dělá sám sobě. To znamená, že jestli dneska já si sednu do vašeho těla, pardon a budu za vás někde mluvit, tak příště vás někdo obsadí. Není to příjemné. A on mi napsal nádherný dopis.

Otevřeli okno, ona si lehla na zem, a že měl hodinový rozhovor s tou cizí duší, která tam neměla co činit. A že ta duše tak krásně odpovídala. A že dokonce už věděla, že já píšu ten email a co radím. Ano, protože tam je Jednota. Víte ta duše...vy se učíte i dál, i když opustíte toto tělo. Pokud to není váš poslední život ve hmotě. To znamená, že je na vás, jestli tady zůstanete. Některé duše nechtějí opustit buď drahého člověka nebo dům, který si postavili nebo banku, ve které mají účty. Jsou různé záležitosti. Týká se to hmoty. Ten člověk je chycen a nechce to opustit.

Zrovna včera jsme spolu s maminkou ležely v té moji nové ložnici, maminka mě rozesmála. Týden předtím, když tam ležela říká: Ježíši, to snad ani svýma rukama nemohla udělat žádná ženská!? Já to dělala, jo. A říkám: No mami, já podle tebe nejsem ženská, jo? A včera jsme ležely a fakt jsme koukaly. Je to tam nádherné. A teď ležela a říká: „Ježíš, tady je to tak krásné a vůbec ten dům mám tak ráda. A protože byla v tu chvíli duchovní, tak jsme si povídaly a tak jsem jí vysvětlovala a říkám: Mami podívej, víš v kolika takových ložnicích už jsi žila? V kolika domech jsi žila a všechny jsi je opustila! Pro mě bude hrozně jednoduché tuhle ložnici opustit až přijde můj čas. A ona: To jsi dobrá, teda. (Smích). To bylo hezké, fakt že jo.

František:

Další dotaz, poslední tady.

Je-li někdo v rodině nemocný, můžeme mu pomoci? Jak, když nemůžeme za něho prosit?

Ivanka:

Je to velmi jednoduché. Vy buďte tak silní a stůjte v těch jeho těžkých chvílích každou chvíli s ním. A pomáhejte ho naučit přijmout ty věci. Jestliže je přijme a bude to brát tak, jak to je, má největší šanci, že to rychle proběhne, protože odporem si uzavíráte kanál. Číníte bloky.

Tam jsou takové uzlíky, jako když budete uzenáři a budete dělat buřty. Každý tam má takový uzlík a ten kanál se nemůže hýbat. Všechno je energie. Vy to tam držíte tím odporem. Takže, když já teď vedle té maminky jsem a pomáhám jí to snášet...my se fakt tak nachechtáme celý den. A ona je v tak obrovsky dobrém stavu, přestože se špatně pohybuje, že jí něco bolí. Ona je tak statečná. Opravdu, je to úžasné. Pokud ten

člověk v osudu má, že se má vyléčit, vyléčí se. Má odejít, odejde. Vždycky je to přesně jeho přání jako Boha. Vlastní vůlí ne.

Takže, pomozte jí fyzicky zvládnout tělo. Poslušete jí, buďte hodní. Vyřešte si všechno, co s tím člověkem jste kdy měli, aby viděl tu vaši lásku, aby přehodnotil všechno, co kdysi dávno vzniklo. To stačí. Vy ho totiž očistíte vaším chováním. On rozpustí mnohé, které možná bez tohoto okamžiku by se mu rozpustit nepodařilo.

Víte, moje děti, já už jsem o tom mluvila...já jsem věděla, že ony mi jednou odejdou velmi daleko. Už od narození. Já jsem věděla, že největší dar, který jim můžu dát je, že je naučím, aby svůj život braly takový, jaký je. Tím je impregnuju. Tak bych mohla dělat v textilním průmyslu. (Smích).

František:

Ne jen tam.

Ivanka:

Jo,jo.

František:

Tak tady je hezký dotaz, čitelný.

Ivanka čte dotaz:

Poslouchám vaše přednášky a ráda bych si něco ujasnila. Když mluvíte o zemřelých, jako že jsou stále s námi, nebo že se s nimi opět potkáme. Zajímalo by mě o jakou formu se jedná? Je to jejich energie, která zachovává formu člověka ve fázi odchodu? O duše se nejspíš nejedná, když pokračují dále v inkarnacích. Prosím o vysvětlení nebo co zůstává v absolutnu, nebo co pokračuje dál v reinkarnacích? Jestli nestihnete odpověď...blablabla...šikovná Martina.

Ale já to stihnu a je to důležité i pro všechny. Podívejte na tento ten obrázek. Člověk se vyvíjí. Všechno a všechny máte v sobě. Když už jste velmi čistí a nemáte to oddělení, pak kdokoliv z druhé strany může přijít k vám, když by bylo zapotřebí a vaše Božství to ví, něco rozmotat. Aby to nebylo komplikované. Vždycky vám je pak pomozeno. Třeba, mě slíbili, kdysi dávno sami, já jsem to po nich nechtěla, že jednou až bude odcházet moje maminka, takže si pro ní přijde tatínek. Jenže tatínek se před půl rokem narodil. Je z něj už půlroční miminko a přišel mi to říct, než se narodil. To je hezký, co? A zase, nechtěla jsem to po něm, protože to jenom proběhne. Když to nechcete vědět a nepotřebujete, tak není důvod, proč by to Nadjá vám to neřeklo. Jinak ta informace mi byla úplně k ničemu. Ale paradoxní je, že přesto ten táta pro tu maminku přijde.

Je to to samé, jako když nám andělé vysvětlovali s mým mužem, že když třeba budete věřící v Krista nebo někdo bude buddhista, někdo může být islamista, to je jedno. Tak když budete umírat, takto Nadjá je tak dokonalé, že vám pošle tento předtvar. Pro toho, kdo věří Kristu, přijde Kristus, pro někoho Buddha. A vidíte, ten chudák Buddha nebo Kristus by se museli hodně naklonovat. Ne ne ne. To je zkrátka jenom výraz vaší víry,

kteřou ta hmota, která tady po tu dobu fungovala, měla pro to pochopení. A vidíte to těma očima. Ve skutečnosti se mluví vždycky o jednom a tom samém, o Jednotě, o Jednotě Boha.

Takže, když je zapotřebí, aby ten člověk lehce odešel, aby se nekomplikovalo, protože v DNA je to nastavené, že to tak má proběhnout. Osud planety je hotový, absolutně celý.

Tak to tak proběhne a zklidní se to tím, že vám pošlou obraz ze shora. To Božství vám pošle ze shora obraz toho, co vás uklidní. Takže takhle to je.

Tatínek mi například přišel popřát ke čtyřicátinám. To už byl sedm let mrtvý. Bylo to nádherné. Já jsem teda byla jak po mrtvici, protože se to odehrává ve vašich jemných tělech. A vedle mě ležela moje dcera, těhotná. Bylo jí strašně špatně. Usnula a najednou, nahoře se nezná čas. To se velmi často trefí do DNA planety. Protože pozor, skutečně DNA patří planetě. A DNA vlastně patří i akáše. A akáša má skutečně vymyšleno, až zase do zhroucení celého systému Vesmíru, což je obrovské množství miliard. Takže to všechno už je stanovené. Všechny dimenze jsou ve skutečnosti najednou. Akorát vy se prožíváte tím vědomím Boha do vyšší a vyšší fáze, abyste si všechno naplnili. On vlastně vznikne a pak zmizí. To je jako dýchání, nádech, výdech, respiro, inspiro.

František:

Já jsem Ivanko 2 dotazy, kde je e-mail, dal stranou, protože nevím, jestli se k tomu dostaneme. Pojdme na to, na co se dá odpovídat.

Ivanka:

***Zdravím tě Ivanko. Ráda bych se zeptala na záblesky světla. Vypadá to jako světlušky. Dále na mihotající se obrysy. Vypadají jako seskupení buněk. A na světelnou čáru, vertikálně objevující se před očima. Mám pocit, jako by to byl předěl něčeho nebo spojení s něčím, ale není s čím, když jsem vše. Pak není s čím se přece spojit. Prosím tě o vysvětlení a omlouvám se za pravopis. Jsem na něj tydýt. To je hezké. (Smích).
Drahuška***

Takhle:

Já jsem taky vídávávala, jako když jsou světlušky. Oni se tak jako točí a míhají se.

Ale to je asi dvacet let zpátky. Vy začnete potom vidět...jako takto, jak se posunujete vibračně, vaše hmota, vaše tělo začne mít jiné vlastnosti, začnete i jinak vidět, v jiném rozmezí a začnete i jinak slyšet, v jiném rozmezí sluchovém. Byť se to zdá pro vás normální, že si myslíte, že druzí slyší jako vy. Pozor, jednak je to mechanická část vaší hmoty, to znamená kladívko, třmínek, ucho zkrátka. Ale pak je to ještě rozsah vibrace té vaší hmoty, což se neví. Abych vám pro ilustraci vysvětlila. Tak třeba, když budete

mít psa, tak písknete na píšťalku pro psy, člověk nic neslyší a pes to slyší, že jo? Každý jsme v jiné takové vibraci.

Potom ta hmota v těch vyšších fázích na vás může mluvit, ale můžete to mít i přes tady tyto světelné věci. Zaprvé vám doporučuji, protože člověk nikdy neví... Vždycky, když jsem měla nějaký dotaz, otazník a teď jsem si nebyla jistá, protože vaše Ego někdy pracuje. Ego vám může říct: Jsem nemocná, něco se mi děje s okem. Běžte klidně k doktorovi. Nechte si u očního vyšetřit sítnici a všechno. On vám řekne, že je všechno dobře a pak to bude Pánbůh. (Smích). Ne ne ne ne ne. Víte, někdy je Ego strašně mazané. Ono se o vás bojí. A někdy taky bude vrčet, když na vás budu mluvit, protože On vás nechce pustit. A ty informace, které vám dávají, ty vás osvobozují. Myslím tím ty moje přednášky. To znamená, že někdy se budou dít věci, kdy budete dělat věci, se kterými nesouhlasíte, ale to tělo to dělá. Nebojte se toho. Nevyčítejte si, že jste to udělali. Už to rozdvojení využijte k tomu, abyste si ujasnili věci. Když si nejste jistí, abyste neměli obavu na první čakře, že je něco špatně nebo že jste špatní, běžte. Nebojte se. Vy smíte použít bylinky, smíte použít lékaře na prozkoumání. Já tomu říkám rekognoskaci terénu, abyste věděli, co ta vaše hmota dělá nebo nedělá.

František:

Moje je líná. (Smích).

Ivanka:

Tak já už taky pěkně dlouho stojím na místě. Dobře. Je pravda, že světelné efekty někdy jsou. Někdy se přes oko může přehnat třeba nějaká jakoby krajina a pak zase zmizí. Nebo můžete vidět i se zavřenýma očima. To je taky dobré a super. Já mám strašně ráda Pána prstenů, protože tam Gandalf o tom nádherně mluví: Nic nekončí, stáhne se opona, pak se zdvihne a jde se dál.

A jak pan Werich vždycky říkával: Močálem černým, kolem bílých skal.

František:

Tohle je hezký dotaz.

Ivanko, prosím. Jsem levák a tak nevím, zda-li i pro leváky platí ta pravá a levá situační nebo hmotná strana. Moc vám děkuji, mám vás ráda, Eva.

Ivanka:

Evičko ne. Je to podle vašeho těla. Nebojte se, máte to sice přehozené, ale to je jenom hmotná stránka vašeho konání. Jsou lidé, kteříA vy jste mi teď něco připomněla hezkého.

Nedávno jsem dostala dopis od někoho, kdo je taky levák, ale že je násilím přeonačený na praváka: A teď si nejsem jistý, jestli jsem neudělal chybu. Jestli nejsem znásilněný.

Prosím vás, vždycky je to dobře. Vždycky je to dobře a skutečnou pravdu se dozvíte jenom tím dobrým pohledem. Jestli ten člověk v minulosti násilím měnil někoho ve svém životě, tak on si musí zažít tu násilnou změnu sám. Pak už to nikdy druhému člověku neudělá. Možná i proto si vybral DNA rodičů a svého těla, aby k tomu došlo. Vidíte, všechno se dá narovnat. Neexistuje nic špatně. Nedávno mi psal muž. To už je asi poslední nebo tohle je ještě poslední?

František:

Tohle bude poslední, a pak jsou ty, které odpovíme asi mailem.

Ivanka:

Tam už odpovím mailem, ano.

František:

Teda vy odpovíte, já ne. (Smích).

Ivanka:

Já vás klidně pozvu na kávu. (Smích).

František:

Bacha, to slyšela strašná spousta lidí. Beru vás za slovo.

Ivanka:

Máte ženu?

František:

Prosím?

Ivanka:

Máte ženu?

František:

Mám.

Ivanka:

Můžete ji vzít s sebou. (Smích).

František:

Ale nemusím.

Ivanka:

(Smích).

Budu vám to vyprávět, i když tento muž to bude slyšet asi taky. Je báječný. Spolu si píšeme.

On mi vyprávěl, v dopise teda: že před mnoha lety mu osud do cesty přivedl ženu, která nebyla ani moc krásná, ani moc nějaká, ale byla dokonalá nitrem. Nežárlila, nikdy neodporovala, byla ohromná. Ten člověk zkrátka žil bez odporu. Ale on říkal: Já jsem ale potřeboval mít ženu, po které by koukali druzí, aby byla nějaká extrémně hezká. A tak jsem si vždycky přál takovou ženu mít. A tady té druhé jsem naznačil, že ji mám rád jenom jako kamarádku. Přestože jsem s ní zažil tak ohromné intimní chvíle, které jsem nikdy v životě potom už nezažil. Přestože se mi vlastně tak nelíbila, jak by se mi líbila. Takže Bůh mě vyslyšel.

Bůh vás vždycky vyslyší. Od té první odešel a dostal druhou ženu. Ha ha ha. Už asi tušíte.

Je krásná, inspirativní, nádherná, všichni se za ní otáčí, ale má tolik odporů. A tak vyučuje tohoto muže. A on říká: Ivanko a teď já nevím, co mám dělat? Já se totiž můžu vrátit k té první, protože tam cesta není zavřená, ale můžu si to dovolit?

Zkuste hádat, co jsem mu odpověděla. Obě ženy jsou stejným Bohem. Jasně, že jeho Božství vědělo, že on ještě bude chtít v egoismu něco krásného, čím by se mohl pochlubit.

Takže si vybral do osudu dvě tyto ženy, které splňují absolutně všechno, co jeho Nadjá Božství potřebuje pochopit v tomto životě. Protože vše, co tady je pro vás dobré, je to pochopení. Takže, když mu přišla teď do cesty ta druhá, která mu narovnává to všechno, bylo by bláhovstvím si myslet, že když se vrátí k té první, tak všechno skončí. Ne,ne. Zaprvé, mohl by zase toužit. Ještě není všechno vyrovnané. A za druhé i ta původně čistá, by mu možná mohla dělat egoismy, protože on má na sobě zápisy. To vás nutí, takové to svědění jazyku si do něčeho dloubnout. Pardon, to nemyslím osobně. Takže, jediná cesta zpátky je zůstat s tou druhou a naučit se přijmout jí kompletně se všemi jejími egoismy, až do úplného umrtvení svého Ega. Tím se zastaví karma. A pak už ani nemusí odejít k té první. Už ta druhá mu bude připadat jak ta první. Ale hlavně, tady šlo o jeho vývoj. Rozumíte mi?

Tohle je dokonalost Jednoty. (Smích).

František:

Já myslím, že z vás by měl teď radost i doktor Plzák. Jenom abych to uvedl na pravou míru.

Já jsem Ivanko už 46 let šťastně ženat. A nechá se to vydržet jenom tak, že si to rozdělíte.

Žena je šťastná, já jsem ženatý a každý táhneme tu svou půlku. (Smích).

Ivanka:

Hlavně, že to funguje.

František:

Je tu ještě jeden dotaz.

Potřebovala bych osvětlit, jestli je Bůh Starého zákona otcem Ježíše? Děkuji. Jarmila.

To je otázka.

Ivanka:

Koukám, že tady je někdo informačně přes církve. Víte, už jsem vysvětlovala na základních přednáškách, že Božství se vyvíjí. To znamená, každá dimenze a každá doba, která se posunuje výš a výš, má svá pravidla. A ta Bible se doplňuje a přes inspirované lidi se mění.

Zase bude další Bible pro 5D. Takže v každé Bibli v té době se píše pravda, ale jenom taková, co ty bytosti v té době pochopí. Pro 3D planetu, která tady byla, se muselo psát toto. Ano, je to pravda, ale 3D lidé to vnímali jinak. Vidíte to, Bůh je to šrafování, je v každém člověku. Když Kristus řekl: Já i Otec jedno jsme, byl to vzkaz pro vás, abyste si uvědomili, že toho Boha máte v sobě, že ho nemusíte nikam chodit hledat. Ale pozor, jestliže je ve mně a je i v druhých lidech, tak je všude vlastně. Ano. To je Jednota, to je systém Jednoty.

A teprve tehdy toho Boha najdete, až když přestanete odporovat iluzi všeho, co vidíte hmotnými očima, když se sem narodíte. Vy jste Bůh, Otec i Syn v jedné rovině. Akorát jinak na to nahlížíme. Tohle je realita, vyšší, než byla ve 3D. Takže prosím vás, žijte své Božství.

To už byl poslední Františku?

František:

Vlastně předposlední.

Trošku jsme na tento odpovídali také.

Kdo si vezme brýle? Tak.

Ivanka:

Někteří křesťané neuznávají reinkarnaci a tvrdí, že vše, co se týká této otázky je v moci démonů. Tvrdí, že komunikují s Bohem a ten jim jasně dal najevo, že reinkarnace ne. Předpokládám, že žijí ve 3D. Ano...Ale je to možné, když už je svět v 5D?

Tím, že mě litují, znepokojují mé dítě a to je mi líto. Děkuji Jarmila.

Jarmilko, ano, každý ve svém vývoji je v jiném stupni pochopení. To znamená, každý má a už jsem o tom mluvila, svojí pravdu a ta je skutečná. To znamená, ona opravdu Bible, když se podíváte jako vědoucí člověk těchto věcí, na tuto knihu, tak tam uvidíte všechny náznaky reinkarnace. Ale člověk, který nedospěl do této fáze a bude čist tu

samou Bibli, to tam neuvidí. To je to samé jako...Já si pamatuji, já jsem k 18. narozeninám dostala Janu Eyrovou. Nádherná knížka. Já jsem jí četla během těch 40 let snad desetkrát, 15x. Pokaždé ta kniha byla jiná. Tím, jak jsem se posunula v tom životě kus dál. A když jsem jí četla naposledy, bylo to jedno z nejduchovnějších děl, které jsem kdy měla v ruce. To jsem tam nikdy předtím neviděla.

A to je přesně ono. Je jedno, že oni tomu nevěří. Oni jsou ještě svázáni dogmatem. Dogmatem, že něco neexistuje. Ale už jsem vysvětlovala stav pravdy a znova ho zopakuji. Protože jednou v Olomouci se mě jeden muž ptal...já už jsem to vyprávěla snad stokrát, doufám, že vás nebudu nudit. On tam seděl s manželkou na přednášce, v roce 2012 a furt měl otázky. A byl takový jakoby bodavý. Ale já tyhle lidi miluji, protože oni nejvíc rozvíří takové to zvědavé, tu zvědavost. A ono je to užitečné pro všechny. A ta jeho žena se za něj už styděla a říkala: Nech toho, dělej, přestaň.

A já: Nechte ho, nechte ho.

A říkal: Myslíte, že máte pravdu?

Já říkám: Víte co? Já vám odpovím trochu zdlouhavě, ale trochu jinak. Napřed bychom si měli vysvětlit, co to pravda je. Zkuste si představit, že v těle člověka žijí miliony buněk. Každá ta buňka má jinou pravdu, protože jedna je kostní, jedna jaterní, každá má jinou funkci v tom životě. Žije jinak dlouho, jindy se narodí, jindy umírá. Ty buňky se mění, ale pořád se všechny vyvíjí. A pravda buňky při narození je jiná, než při úmrtí, protože ona projde dlouhým procesem vývoje a zažije spoustu situací a spoustu dění. Takže, člověk každý sám, i vy - jsem říkala tomu muži, jste prožil spoustu jiných pravd podle doby, jak jste procházel svým životem. Ale to není všechno. Teď vás trochu šokuji, protože pravda Boha je součet všech pravd. To znamená všech lidí žijících. A teď budu mluvit jenom o naší planetě, ne o Vesmíru.

To už by bylo nad rámec našeho pochopení. Stav na planetě je součet všech buněk žijících v tu chvíli. Jenže ony umírají a rodí se. Takže ta pravda se pořád mění. Říkám: Stačí vám moje odpověď? A on: Jojo, stačí.

Víte, člověk se vymaní z toho jedině jedním jedním způsobem. Kdy respektujete pravdu druhých a přijmete jejich pravdu, byť by to bylo o vás. A je vám to jedno. Nemusím někomu mávat, jako rudým praporem před očima, že moje pravda je ta jediná, co je. Ne, on má svojí a má jí dobře. Já mu ji nemůžu z hlavy vystřílet, ani vybičovat, ani vymluvit. To nejde. Ať jí má. On tam stejně jednou dojde. Já nemusím lidi přesvědčovat, že Bůh existuje. Já to vím. To je to samé, jako kdybych vás jako prvňáky, paní učitelka přesvědčovala, že existuje deskriptivní geometrie. Já vím, že je a vy jednou přes mnoho tříd se k ní prožijete. A pak vás teprve bude štvát. (Smích).

Bylo mi s vámi velmi dobře. S vámi taky Františku. Byl jste úžasný. A přeji vám všem, buďte zdraví. Ámen. Děkuji vám, byli jste úžasní. (Velký potlesk).

František:

Víte Ivanko, já to neumím všechno říct tak, jako vy, tak když přijmete vlídně těch pár slovíček srovnaných, tak je tu takové dvě čtyřverší pro vás.

Nestřádej mincí zlatý zvuk
a klíče od paláců moci,
vládcem světa je malý kluk,
patří mu slunce i hvězdy v noci.
Až včera bude to, co je dnes,
až přejde každý času most,
zjistí, že do šatů bez kapes,
se jenom lásky vejde dost.

Děkujeme vám za tu vaší, Ivanko.

Ivanka:

Děkuji vám, byli jste báječní.

Přeji vám, ať se vám daří.